

«Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ ἐκπειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται;

Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ τῆς διανοίας σου, καθὼς καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· εἶπε δὲ αὐτῷ· ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ζήση.»

Αυτή είναι η ευαγγελική περικοπή που μαρτυρεί τη μοναδική σωζόμενη ίσως μαρτυρία σύνδεσης του Υιού και Λόγου του Θεού που εξέφραζε τον Θεϊκό νόμο με κάποιον ανώνυμο εκπρόσωπο του τότε κοσμικού νόμου.

Ο ἕτερος πόλος ζεύξης του Θείου με τον κοσμικό νόμο απαντάται στο πρόσωπο του σήμερα τιμώμενου Διονυσίου.

Αγίου και Αρεοπαγίτου.

Κατὰ τον Συναξαριστή ο Αθηναῖος Διονύσιος γεννημένος 9 μόλις χρόνια μετά τον Χριστό ήταν ειδωλολάτρης. Εξαιτίας της μορφώσεώς του έφτασε να υπηρετεί τη δικαιοσύνη ως μέλος της Βουλῆς του Αρείου Πάγου.

Ήταν αυτός που την Μεγάλη εκείνη Παρασκευή την ώρα της σταυρώσεως του Χριστού, που αν και μεσημέρι, σκοτίστηκε ο ήλιος, συγκλονίστηκε από το παράδοξο αυτό φαινόμενο και αναφώνησε: *«Ὁ Θεός πάσχει ἢ το παν ἀπόλλυται»*.

Η εμπειρία του αυτή ήρθε να σφραγιστεί από το κήρυγμα του Αποστόλου Παύλου στον Άρειο Πάγο των Αθηνών, όπως ακούσαμε στον σημερινό Απόστολο, τον οποίο άκουσε να μιλά για εκείνο το υπερφυσικό σκοτάδι κατά την Σταύρωση του Κυρίου διαλύοντας κάθε αμφιβολία για την εγκυρότητα της νέας του πίστης.

Βαπτίσθηκε. Αυτός και η οικογένειά του.

Παράλληλα με το νομικό λειτούργημα που επιτελούσε κατάφερε με την προσωπικότητα και τις γνώσεις του να ιδρύσει την πρώτη εκκλησία των Αθηνών και να ανελιχθεί έως τον επισκοπικό της θρόνο. Συλλειτουργός του Θεϊκού και του κοσμικού νόμου.

Ο ανώτατος δικαστικός με τη θεολογική κρίση. Ο Επίσκοπος με τη δικανική κρίση.

Επιβραβεύθηκε από το Θεό για τη χριστιανική του δράση με το χάρισμα να επιτελεί θαύματα.

Ο Δικαστής που αγίασε. Ο Άγιος που δίκαιζε.

Η μέρα τούτη αποτελεί σταυροδρόμι του ορθού δικανικού λόγου με την ορθή πίστη. Σταυροδρόμι προσήλωσης ανάμεσα στα κοσμικά ιδεώδη και τις διαχρονικές αξίες της ορθοδοξίας. Σταυροδρόμι που αποδεδειγμένα μπορεί να οδηγήσει έναν θνητό άνθρωπο στη θέωση. Ημέρα διαλόγου της χάριτος του νομικού λόγου με την Χάρη της χριστιανικής διδαχής. Ο διάλογος αυτός, κατά τον Άγιο Διονύσιο, είναι μεν θεολογικός, κατατείνει όμως ως αποτέλεσμα του στη δικαιοσύνη, χωρίς την οποία οι κοινωνίες των ανθρώπων θα ήταν άναρχες και δυσλειτουργικές.

Ο Άγιος Διονύσιος, ο Άγιος των Νομικών ενσαρκώνει το σημείο σύζευξης του αισθήματος δικαίου με την καθολικότητα του χριστιανικού λόγου, αγαθά που μαζί θα μπορούσαν μετά βεβαιότητας να οδηγήσουν τον θεσμό της δικαιοσύνης στο ιδεώδες.

Το δίκαιο δεν είναι απρόσωπο. Ούτε άψυχο. Απρόσωπη δεν είναι ούτε η ορθόδοξη πίστη. Η Δικαιοσύνη υπηρετείται από ανθρώπους, που επέλεξαν τον δύσκολο και μοναχικό δρόμο του αγώνα για την προστασία και πλήρωση των ατομικών δικαιωμάτων των ανθρώπων αναμετρώμενοι καθημερινά με νομικά και ουσιαστικά διλήμματα. Κάτι αντίστοιχο συμβαίνει, από το δικό τους μετερίζι, και με τους υπηρέτες της χριστιανικής πίστης. Ο Άγιός μας λοιπόν τα συνυπηρέτησε και τα δύο παράλληλα. Με σθένος. Με επιτυχία. Αλλά και με κόστος. Κόστος την ίδια του τη ζωή, το τέλος της οποίας ήρθε δι' αποκεφαλισμού.

Πολυγραφότετος με πλήθος θεολογικών συγγραμμάτων. Σε αυτόν ανήκει η σπουδαιότερη ίσως και πιο βαθυστόχαστη ερμηνεία της έννοιας Θεότητας. *«Θεότητα είναι, είπε, η πρόνοια που θεάται τα πάντα και με τέλεια αγαθότητα "περιθέει" (περιέχει) και συνέχει τα πάντα, τα γεμίζει με τον εαυτό της και υπερέχει από όλα όσα απολαμβάνουν τα δώρα της πρόνοιας της».*

Πνευματικός φάρος για όλους μας σήμερα. Όλους εμάς τους συλλειτουργούς της δικαιοσύνης που θα ήταν μέγα λάθος εάν ορθοτομούσαμε κατά την εκτέλεση των καθηκόντων μας αποστεωμένοι και αποξενωμένοι από την πνευματική διάσταση των πραγμάτων.

Δικαστής και δικηγόρος, είμαστε κατ' ουσίαν εντολοδόχοι της συνείδησής μας. Ή έστω οφείλουμε να είμαστε. Αυτό προϋποθέτει σκληρό προσωπικό τίμημα, τίμημα το οποίο έλαβε ο Άγιος Διονύσιος, ο οποίος σιωπηλά και ακούραστα φωτίζει μέχρι σήμερα το δρόμο μας προς το καθήκον. Αρκεί να έχουμε τη διάκριση και τη βούληση να το δούμε και να το αδράξουμε.

Εμπόδιο στην ορθή απονομή του δικαίου είναι πολλές φορές οι περίπλοκοι δικονομικοί κανόνες. Κανόνες φτιαγμένοι από ανθρώπους για να εφαρμοστούν από ανθρώπους. Ο Άγιος μας με τον βίο του μας δείχνει τον τρόπο και μας θυμίζει πως η σύζευξη του Θεϊκού με τον κοσμικό νόμο αποτέλεσε για εκείνον τον πλοηγό της σκέψης και του έργου του.

Και εμείς, εάν το σκεφτείτε, «διακονούμε» τη δικαιοσύνη. Όρος χρησιδάνειο από την εκκλησιαστική ζωή και μάλιστα σε εποχές αντίξοες, κατά τις οποίες παρατηρείται έντονα όχι μόνον μια δεινή και αβέβαιη οικονομική πραγματικότητα αλλά και μια γενική έκπτωση αξιών και αρχών. Όλοι μαζί, ο καθένας από την θέση του και από τον θεσμοθετημένο από τον νομοθέτη ρόλο του, υπηρετούμε τον ίδιο σκοπό. Και πρέπει να το πράττουμε με επίγνωση ότι κρινόμαστε από την κοινωνία και τον Θεό για τον βαθμό ανταπόκρισής μας σε αυτό.

Τη σημερινή ημέρα τιμά τον Άγιο Διονύσιο τον Αρεοπαγίτη σύμπας ο νομικός κόσμος της χώρας, εκπέμποντας το μήνυμα της προσήλωσης στο καθήκον και στην αποστολή του λειτουργήματός μας. Της μεταξύ μας αρμονικής συνεργασίας, με σεβασμό στους διακριτούς ρόλους του λειτουργήματός του καθενός στην κοινή προσπάθεια απόδοσης δικαιοσύνης. Της ανεξαρτησίας μας από επιρροές και παρεμβάσεις που υπονομεύουν και ζημιώνουν, ως αναπόδραστο αντίκτυπο, την ίδια την κοινωνία.

Η σημερινή συνεύρεση μνήμης και τιμής, Θείου και κοσμικού, κοινής πίστης (ορθόδοξης και νομικής) σε ιδανικά και αξίες αποτελεί ευκαιρία μοναδική υπενθύμισης του σύγχρονου θεσμικού μας ρόλου.

Είμαστε οι εγγυητές του κράτους δικαίου και της προστασίας των πολιτών από αυθαίρετες προσβολές, από όπου κι αν αυτές προέρχονται. Ρίχνοντας πάντα κλεφτές συμβουλευτικές ματιές σε πρόσωπα όπως του Αγίου Προστάτου μας Διονυσίου του Αρεοπαγίτου, ο βίος και η πνευματική συγκρότηση του οποίου αποτελεί ζωντανό και φωτισμένο μιμητικό παράδειγμα.-

Προ ετών είχα την ιδιαίτερη ευλογία να προσκυνήσω ένα μεγάλο μέρος της κάρας του Αγίου Διονυσίου του Αρεοπαγίτου, η οποία φυλάσσεται στην Ιερά Μονή Δοχειαρίου στο Άγιον Όρος. Σε κάποια επόμενη επίσκεψη όσων επιθυμήσουν να επισκεφθούν το Άγιον Όρος, ένα ταπεινό προσκύνημα πιστεύω θα βοηθούσε.

Ας έχουμε όλοι την ευλογία του Αγίου μας.-